

skal opfattes saaledes, at det ærede Medlem vil have Beløbet 81 Millioner Kr. fastholdt og dør ud af vil tage et Beløb til visse Statsforanstaltninger, er det ikke det samme Forslag som det forelagte. Man maa dog trænge til Bunds i Sagen og undersøge, hvorledes da Virkningen bliver overfor de Kommuner, der har mange, som man har været nødt til at hjælpe efter § 1, og har taget den tidligere Lovs Regel om en Trediedels Refusion til Hjælp til yderligere Foranstaltninger.

Jeg vil imidlertid tillade mig at henholde mig til Hovedprincippet i det ærede Medlems Tale og mener altsaa, at det ærede Medlem i al Almindelighed ikke ønsker at forringe det, som her er foreslaaet, men at han stiller et Ændringsforslag til det, gaaende ud paa, at man skal yderligere nedsætte Prisen paa Brød og paa Smør, og naar man yderligere nedsætter Prisen paa Brød og paa Smør, maa man erkende, at der foretages en Statsforanstaltning, som berettiger til at foretage visse Ændringer med Hensyn til, hvad Kommunen skal foretage. Men disse Ændringer maa under ingen Omstændigheder være saadanne, at de gør det vanskeligere for Kommunerne end nu at løse de Opgaver, som de har haft, og at der stilles mindre Midler til Raadighed for dem til de specielle Opgaver, som denne Lov stiller Forslag om. Derfor har jeg stillet mig paa det Standpunkt, som jeg udtrykte ved i min første Tale at sige, at jeg vil hverken udtale mig for eller imod det ærede Medlems Tanke om, at man skulde nu gaa til yderligere at nedsætte Prisen paa Smør og paa Brød i Forbindelse med denne Lov, for jeg maa først prøve med det ærede Medlem og hans Parti i Udvalget, hvad dette vil føre til for Kommunerne, før jeg kan afgøre, om det er noget, der er lige saa godt eller maaske bedre for Samfundet i det hele taget og for den enkelte Kommune.

Men tilbage bliver stadig det, som jo har været det ærede Medlems Partis Hovedstandpunkt angaaende Maaden, hvorpaa de kommunale Foranstaltninger til Bedste for de mindre velstillede skal udføres. Det ærede Medlem fastholder fremdeles, at disse Foranstaltninger maa ikke ske paa den Maade, at Kommunen ogsaa faar Lov til at foretage dem ved Prisnedsættelse til Fordel for alle. Ogsaa hvis man gaar den Vej, det ærede Medlem har angivet, at nedsætte Prisen yderligere paa nogle Levnedsmidler, bliver der et Beløb tilbage for Kommunen, som den skal anvende til For-

del for mindre bemidlede. Hvis man nu afskærer Kommunen fra at anvende det paa den Maade, som fandtes udtrykt i den tidligere Lovs § 2, og som nu findes udtrykt i Lovforslagets § 1 a., saa vil Resultatet uvægerlig blive det samme, som det blev efter sidste Samlings Dyrtidslov, at der bliver en hel Række Kommuner, som ikke anvender til Bunds det Beløb, som er stillet til Raadighed for dem, fordi de ikke kan anvende det efter § 1 b., medens de, hvis de havde Lov til at benytte det baade efter § 1 b. og § 1 a., kunde udnytte Beløbet fuldt ud. Derfor er jeg tilfreds med at høre en enkelt konservativ Stemme, som mente, at det var ønskeligt at stille Kommunerne saa frit som muligt paa dette Omraade. Men jeg har heller ikke opgivet Haabet om, at vi under fortsat Forhandling maatte kunne naa til Enighed om, at der dog ikke er nogen Mening i at give en Lov, hvorved man stiller Kommunerne saaledes, at de er bundne til en bestemt Fremgangsmaade, som ikke passer for visse Kommuner, og hvorved de ikke paa tilfredsstillende Maade kan anvende de Midler, som Staten staar i sin Haand med til dem.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden nu til at gøre to Tilføjelser til, hvad jeg sagde forrige Gang. Det er blevet mig meddelt, at lige i disse Dage er der fra Statistisk Departement kommet en Fortsættelse af den Skrivelse vedrørende Fordelingen, som jeg før omtalte. Denne nye Skrivelse, som jeg formoder maa omtale Forslag til andre Fordelingsregler, har jeg ikke haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med endnu, men da den er kommet i disse Dage, har jeg villet sige, at man nu er naaet saa meget videre frem, at man har, ikke blot Kritikken over de Sandbækske Regler, men ogsaa andre Forslag — maa jeg antage — fra Statistisk Departement.

Endvidere skal jeg sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at jeg oplyses fra Ernæringsraadet om, at der er visse enkelte større Bykommuner i Jylland og ogsaa visse Landdistrikter i det øvrige Land, hvor der i den allersidste Tid er opstaaet visse Vanskeligheder med Hensyn til Forsyningen med Kartofler. Disse Vanskeligheder skal blandt andet være opstaaet derved, at Kommunerne paa et noget tidligere Tidspunkt har ment, at de havde tilstrækkeligt af Kartofler, og endogsaa har troet, at de ikke vilde kunne faa dem afsat til Beboerne, og da de har været